

П'ЯТЬ (КАЗКА ПРО АМСТЕРДАМ)

Люди в тобі – вода,
простір в тобі – вода,
і все у тобі – вода.
Текуча земля Амстердам.
Мова твоя м'яка.
і пісня про тебе – ріка
під кожним мостом луна.
Ти – крик у воді, Амстердам.
Молитва твоя німа
пророщує із зерна
квітку, а в ній – жона.
Кричить тобі: «Я жива!
Амстере, я жива.
Відведи мене до млина,
загорни мене ніжно в тюльпан.
Амстердаме мій, Амстердам!
Схорони мене від води.
До німоти не доведи».

ЧОТИРИ

Зернятка малини
потріскують на зубах
наче крига
остання
й тонка
Червоні ягоди
фарбують язик в цей особливий
колір
В той
що збирає нас разом
і тримає в пучечку
у жмені
Колір
яким ми огортаємося
і який ми випромінюємо
яким відмічені всі шкірні хвороби
що як ті ягоди
дозрівають сезонно
палахкотять
гаснуть
ягоди
гаснуть
ягоди

ТРИ (ВУЛИЦЯ МУЧНА)

Білий колір – білий
вдихаю борошно – видихаю
в легенях тісто солодке
росте
заповнює
визріває
Вже нема в мені місця
Вже повітря не влазить
Вже тісто підіймається
по трахеї
Клубок в горлі
Присмак в роті
Посип мені борошном під язиком
щоб не прилипало
Намасти вуста олією
щоб не потріскали
поки так довго стоятиму
на вулиці Мучній

ДВА (ДЖОАН)

‘What if God was one of us?’

Якби він був одним з-поміж нас,
то не хотів би бути тим, ким він є.
Втікав би від себе,
шукав би деінде розради,
думав би про Бога і питав себе,
що б той робив на його місці.

ОДИН (РІЗДВО)

ягоди омели розбилися – як тепер її носитиму у гербарії?
його аркуші гортатиме той, в кого нігті білі, мов зуби.
ковзатиме пальцями по папері розмоклому
від соку ягід
може, кислого соку, може, гіркого –
дізнаєшся, лише коли перегорнеш сторінку,
бо слиниш пальці язиком білим, мов нігті,
що білі, мов зуби, що білі, мов ягоди омели.
Але не такі білі, як сніг цього Різдва.

